

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 11Pc/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200034
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Lacková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5418200034.10

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v právnej veci osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (navrhovateľ): U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. V. XXXX/XX, XXX XX L. A., štátny občan SR, zast. JUDr. Pavlom Novotným, advokátom so sídlom A. Sládkoviča 1801/4, 026 01 Dolný Kubín, proti plnoletému dieťaťu (odporca): L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX D`T. RD, Z XJX B., H., C., štátny občan A., za účasti JUDr. Martina Rišiana, súdneho exekútora, so sídlom: Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o návrhu osoby povinnej z vyživovacej povinnosti na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietal.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 09.01.2018 sa osoba povinná z vyživovacej povinnosti domáhala, aby súd zrušil jej vyživovaciu povinnosť voči plnoletému dieťaťu naposledy stanovenú rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo dňa 31.10.2006, č. k. 22P/28/2006-56 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 7CoP/5/2007-76 zo dňa 26.10.2007 a to počnúc od 01.01.2018.

2. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2021, doplneným dňa 21.10.2021, osoba povinná z vyživovacej povinnosti (ďalej len „navrhovateľ“) sa prostredníctvom právneho zástupcu v rámci konania sp.zn. 11Pc/3/2018 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil JUDr. Martinovi Rišianovi, súdnemu exekútorovi do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11Pc/3/2018 povinnosť zdržať sa vyplatenia zameškaného výživného vo výške 2.089, 92 eur, jeho príslušenstva vo výške 21eur a bežných výživných vo výške 99,58 eur mesačne skladaných navrhovateľom na jeho účet - IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX za obdobie od mája 2021 do právoplatného skončenia tejto veci, odporcovi. A zároveň žiadal, aby súd nariadil navrhovateľovi povinnosť aj po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32Ek/927/2021 pokračovať v platení bežného výživného vo výške 99,58 eur a trov exekúcie z bežného výživného vo výške 23,90 eur vždy k 16. dňu na účet JUDr. Martina Rišiana, súdneho exekútora - IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11Pc/3/2018.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodnil tým, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Poukázal na skutočnosť, že už dňa 09.01.2018 podal na Okresnom súde Dolný Kubín návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti pre oprávneného. Z dôvodu vylúčenia sa všetkých sudcov Okresného súdu Dolný Kubín bola uvedená vec uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2018 pod č.k. 7Ncc/1/2018-34 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Ružomberok, kde je vec vedená pod sp. zn. 11Pc/3/2018. Napriek tomu, že predmetný spor je na Okresnom súde Ružomberok od začiatku roku 2018, do dnešného dňa vo veci nielenže nebolo rozhodnuté, ale dokonca vo veci

nebolo vykonané ani žiadne dokazovanie. Táto skutočnosť bola, podľa názoru navrhovateľa, zapríčinená jednak prístupom okresného súdu, súčasne bydliskom oprávneného v Kanade, ale predovšetkým potom jeho obštrukčným konaním. Oprávnený totiž nepreberal písomnosti zasielané na jeho adresu, e-mailové výzvy mu boli opakovane zasielané, nakoľko na ne nereagoval, ak na ne následne reagoval, vždy to bolo so značným oneskorením a účelovo požadoval preklady všetkých písomností do anglického jazyka, hoci slovensky rozumie. Hoci sa oprávnený bráni zrušeniu vyživovacej povinnosti, v priebehu konania predložil (v rámci svojej e-mailovej komunikácie so súdom) celý rad dôkazov, z ktorých jednoznačne vyplýva, že na univerzitách (viď potvrdenie z McMaster University a z Univerzity Ottawa) študoval iba v roku 2016, 2017 a v prvom štvrťroku 2018, a zo žiadneho ním predloženého dôkazu nevyplýva, že by od 2. štvrťroku 2018 do súčasnosti študoval. Okrem toho sa oprávnený prezentuje ako výkonný riaditeľ (chief executive officer) svojej spoločnosti VASKMEDIA, príp. iných spoločností a preto je dôvodný záver, že skutočne od 2. štvrťroku 2018 už nepokračuje v štúdiu a je schopný sa sám živiť, nakoľko podniká. Tomu ostatne zodpovedá aj jeho vyjadrenie (z 01.08.2019), z ktorého vyplýva, že v súčasnosti pracuje, keďže uvádzal: „Po úspešnom absolvovaní konkurzu mi bola ponúknutá práca na úspešnom americkom podnikateľskom projekte...“. To znamená, že skutočne odporca ukončil svoje štúdium a v súčasnosti už je schopný sa samostatne živiť. Za týchto okolností - kedy mal oprávnený dostatok času na to, aby predložil relevantný dôkaz o svojom štúdiu - považoval navrhovateľ jeho výsluch formou dožiadania v Kanade za nadbytočný. Rešpektujúc však výzvu okresného súdu zo dňa 20.04.2020, odoslal dňa 07.05.2020 zoznam otázok, ktoré žiadal zodpovedať. V nadväznosti na uvedené potom navrhovateľ podotkol, že po vyše roku, konkrétne 10.05.2021, urgoval odpoveď okresného súdu na dotaz Ministerstva spravodlivosti SR, odbor medzinárodného práva súkromného zo dňa 25.02.2021, keďže táto nebola okresným súdom ani dňa 10.05.2021 zodpovedaná. Ani po vyše roku sa vo veci nič zásadného nevykonalo a preto musel navrhovateľ urgovať požadovaný úkon okresného súdu. Dňa 10.05.2021 bolo navrhovateľovi súčasne doručené upovedomenie o začatí exekúcie súdneho exekútora JUDr. Martina Rišiana zo dňa 06.05.2021, sp. zn. 140EX 333/21-9 podľa vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozsudku sp. zn. 22P/280/2006 zo dňa 31.10.2006 vydaného Okresným súdom Košice 1, ktorým bola uložená navrhovateľovi (povinnému) povinnosť platiť mesačne sumu 99,58 eur oprávnenému a to na základe jeho návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie zameškaného výživného od 6/2019 do 4/2021 spolu vo výške 2.089,92 eur, bežného výživného od 16.05.2021 mesačne vo výške 99,58 eur a trov oprávneného pri exekúcii vo výške 21 eur v súlade s poverením vydaným Okresným súdom Banská Bystrica na vykonanie exekúcie č. 6121295813 zo dňa 03.05.2021. Na margo uvedeného navrhovateľ uviedol, že s ohľadom na prietahy v tomto konaní a najmä potom obštrukčné konanie odporcu, kedy skutočne vedome zneužíval toho, že je občanom Kanady, keď okresný súd nechával prekladať akúkoľvek komunikáciu s ním, pričom do tej doby nepredložil žiaden dôkaz o svojom štúdiu od 2.Q 2018 a teda preukázateľne nemal žiaden nárok na platenie výživného, sa rozhodol od júna 2019 hradiť na účet oprávneného, resp. jeho matky iba sumu 30 eur raz za 3, resp. 2 mesiace, pričom zvyšok do sumy 99,58 eur odkladal na samostatný účet s tým, že pokiaľ by súd jeho návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol, okamžite by oprávnenému dlžnú sumu vyplatil. Navrhovateľ bol však presvedčený o tom, že odporca (s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti) nárok na výživné od apríla 2018 nemá a keďže spotrebované výživné sa nevracia, jednalo sa z jeho strany o preventívny krok v snahe minimalizovať svoju ujmu, keďže vyplatené výživné by mu už odporca nevrátil. Nakoľko navrhovateľ s uvedenou exekúciou nesúhlasil, podal dňa 21.05.2021, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, návrh na zastavenie exekúcie. Vyššie uvedené upovedomenie o začatí exekúcie a súčasne aj svoj návrh na zastavenie exekúcie zaslal navrhovateľ okresnému súdu ako prílohu svojho podania dňa 24.05.2021. Dňa 27.09.2021 rozhodol Okresný súd Banská Bystrica svojím uznesením vedeným pod sp. zn. 32Ek/927/2021, ktoré bolo doručené navrhovateľovi dňa 01.10.2021 tak, že jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietla. Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ dňa 18.10.2021 odvolanie a preto dané rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. S ohľadom na skutočnosť, že za súčasného stavu neexistujú žiadne relevantné skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhateľného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, je dôvodný predpoklad, že uvedená sťažnosť nebude úspešná. V dôsledku uvedeného je potom otázkou iba niekoľkých dní, maximálne týždňov, kedy predmetné uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nadobudne právoplatnosť. Po tejto právoplatnosti už nebude nič brániť súdnemu exekútorovi v tom, aby vyplatil zloženú sumu odporcovi (oprávnenému). V tejto súvislosti súčasne navrhovateľ uvádza, že v rámci návrhu na zastavenie exekúcie súčasne súdneho exekútora požiadal o uvedenie osobitného účtu na zloženie zábezpeky v hodnote vymáhaného nároku za účelom odkladu exekúcie. V súlade s oznámením súdneho exekútora potom navrhovateľ zložil dňa 26.05.2021 na ním označený účet - IBAN: Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX sumu vo výške 2.813,50 eur, ktorá

zahŕňala zameškané výživné vo výške 2.089,92 eur, jej príslušenstvo vo výške 21 eur, bežné výživné od 16.05.2021 vo výške 99,58 eur a trovy z bežného výživného od 16.05.2021 mesačne vo výške 23,90 a takisto trovy exekúcie vo výške 579 eur. Súčasne potom navrhovateľ mesačne vždy k 16. dňu príslušného mesiaca hradí na daný účet súdneho exekútora bežné výživné vo výške 99,58 eur a trovy z bežného výživného vo výške 23,90, t.j. celkovo sumu 123,48 eur. Navrhovateľ bol presvedčený o tom, že je potrebné upraviť stávajúce pomery a keďže je zameškané výživné aj bežné výživné zložené na účte súdneho exekútora, navrhol uloženie povinnosti, resp. obmedzenia aj tejto tretej osobe, nakoľko jeho súčinnosť je v danej veci nevyhnutná. Navrhovateľ vychádzal totiž jednak zo skutočnosti, že hoci nemá odporca preukázateľne od apríla 2018 nárok na výživné, vedie voči nemu exekúciu za obdobie od júna 2019. Aj keď navrhovateľ podal v exekučnom konaní opravný prostriedok proti uzneseniu exekučného súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zastavenie exekúcie, je len otázkou času, kedy napadnuté rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Po uvedenom okamihu už bude môcť, resp. bude musieť súdny exekútor vyplatiť zloženú čiastku odporcovi, aj keď je zrejmé, že na ňu nemá nárok. S ohľadom na ust. § 78 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) však nebude môcť navrhovateľ požadovať po odporcovi vrátenie tohto (spotrebovaného) výživného. A práve tejto skutočnosti má zabrániť navrhované neodkladné opatrenie, nakoľko ním navrhovateľ požaduje, aby bol súdny exekútor povinný zdržať sa vyplatenia zloženej sumy a to do právoplatného skončenia tejto veci, kedy bude naisto postavené, že je na mieste zrušiť vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi. Do tej doby súčasne navrhovateľ navrhuje, aby bol zaviazaný k úhrade bežného výživného a trov exekúcie aj po právoplatnom skončení exekučného konania, aby boli dostatočne chránené aj práva odporcu. Zdôraznil, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Za týchto okolností je tak potrebné posúdiť, či: a) Je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. - táto skutočnosť je jednoznačná, keďže navrhovateľ požaduje zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporcovi súdom. b) Navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov - táto neodkladná úprava pomerov je zrejmá z toho, že po právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu bude súdny exekútor oprávnený a súčasne aj povinný vyplatiť odporcovi ako oprávnenému zameškané výživné v podobe zábezpeky a zložené bežné výživné, na ktoré už odporca nemá nárok, avšak toto by ako spotrebované výživné už nemusel navrhovateľovi vracať. c) Uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, t.j. princíp efektívnosti. - pokiaľ súd vyhovie návrhu, navrhovateľovi bude poskytnutá dostatočná ochrana, keďže zábezpeka a zložené bežné výživné budú na účte súdneho exekútora a bude tak vylúčené, aby boli odoslané na účet odporcu. d) Navrhovaným neodkladným opatrením, keďže má iba dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav - uvedená je zabezpečené práve tým, že peniaze budú zložené u súdneho exekútora, ktorý ich po právoplatnosti skončenia veci buď vyplatí odporcovi, alebo ich vráti navrhovateľovi. Práve nevyhovením danému návrhu by bol vytvorený nenávratný stav. e) Právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, t.j. princíp proporcionality - aj táto požiadavka je splnená, keďže uloženie povinnosti súdnemu exekútorovi zdržať sa vyplatenia zameškaného výživného a bežného výživného odporcovi ho žiadnym spôsobom nebude obmedzovať, pričom vo vzťahu k odporcovi je potrebné uviesť, že ani jeho časovo obmedzené nevyplatenie výživného neobmedzí a to jednak s ohľadom na jeho výšku a súčasne aj fakt, že do dnešného dňa nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že naň má nárok. Navyše sám zdôraznil, že je schopný sa sám živiť. Vo vzťahu k navrhovanej povinnosti adresovanej samotnému navrhovateľovi, tento uvádza, že v záujme vyváženej ochrany práv odporcu je ochotný túto povinnosť rešpektovať a plniť. f) Sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, podľa ust. § 324 ods. 3 CSP, keďže takéto zabezpečovacie opatrenie je už z povahy veci v danom prípade vylúčené. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa preto navrhovateľ domnieval, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V doplnení z 21.10.2021 uviedol, že mu bolo od súdneho exekútora doručené upovedomenie o odklade exekúcie bez blokácie, z čoho vyplýva, že navrhovateľ zložil zábezpeku na osobitný účet exekútora a predovšetkým, že odklad exekúcie trvá iba do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

4. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>>, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Podľa § 329 ods. 1 až 3 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

11. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

12. Podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

13. Podľa § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

14. Podľa § 201 ods. 2 zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti.

15. Neodkladné opatrenie je prostriedkom procesnej prevencie, ktorým sa predbežne, dočasne a urýchlene upravujú pomery účastníkov. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením neodkladného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Osvedčovanie nároku na rozdiel od dokazovania (vo veci samej) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní sa nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako

pri riadnom procesnom dokazovaní, avšak výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako vysoko pravdepodobné.

16. Súd preskúmal návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, berúc pritom do úvahy uvádzané skutočnosti v kontexte so zákonnou úpravou a zistil, že návrhu nie je možné vyhovieť, nakoľko ho súd posúdil ako nedôvodný. Vychádzajúc z obsahu návrhu mal súd za to, že v prejednávanej veci neboli tvrdené žiadne skutočnosti osvedčujúce naliehavosť, resp. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, keď navrhovateľ ako dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia považoval skutočnosť, že súdny exekútor je povinný vyplatiť odporcovi, na základe vedenej exekúcie, zameškané výživné a bežné výživné zložené na účte súdneho exekútora, na ktoré podľa názoru navrhovateľa nemá odporca už od apríla 2018 nárok, pričom toto spotrebované výživné už odporca navrhovateľovi nevráti, keď viackrát v rámci návrhu poukázal na § 78 ods. 2 zákona o rodine, a teda nevyhovením návrhu mal byť vytvorený nenávratný stav, čím navrhovateľ utrpí ujmu. S uvedeným tvrdením navrhovateľa sa súd nestotožnil, nakoľko v zmysle ustanovenia § 78 ods. 2 (výklad a contrario) môžeme dospieť k jednoznačnému záveru, že pri zrušení alebo znížení výživného za uplynulý čas sa spotrebované výživné nevracia len v prípade maloletých detí a v prípade plnoletých osôb takáto zákonná úprava neexistuje a pokiaľ je zo strany povinnej osoby plnená jej vyživovacia povinnosť, ktorá je následne zrušená súdnym rozhodnutím spätne, tak potom na strane oprávnenej osoby vzniká bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. V danom prípade navrhovateľ žiadal zrušiť výživné na plnoleté dieťa spätne, od dátumu 1.1.2018, čím mu v prípade vyhovenia návrhu, vznikne nárok na vrátenie aj spotrebovaného výživného od plnoletého dieťaťa prostredníctvom žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a teda, nevyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mu nevznikne žiadna ujma. Na druhej strane v zmysle zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd toho času nemá dostatočne preukázané, či na strane odporcu (osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti) došlo k zmene pomerov tak, ako to prezentuje navrhovateľ, pričom tieto otázky budú predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom konaní - formou dožiadania, a preto názor navrhovateľa, že nevyplatenie zameškaného a bežného výživného odporcovi, odporcu žiadnym spôsobom neobmedzí, sa súdu javí ako nepreukázaný a predčasný.

17. Súd podotýka, že aj forma akou sa navrhovateľ snažil docieľiť nevyplácanie výživného osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti, a to nariadenie súdnemu exekútorovi nevyplatiť zameškané výživné a bežné výživné z účtu súdneho exekútora odporcovi a rovnako uloženie povinnosti navrhovateľovi skladať na tento účet sumy bežného výživného do právoplatného skončenia tohto konania, za nevykonateľnú, nakoľko § 156 CMP taxatívne za účastníkov konania vo veciach výživného plnoletých osôb považuje len navrhovateľa a osobu, ktorá je povinná plniť výživné, pričom zákon súdnemu exekútorovi takéto postavenie nepriznáva, a preto mu nie je možné v konaní ani ukladať povinnosti. Zároveň súd poukazuje aj na ustanovenia § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého je vylúčené zasahovanie súdu do výkonu exekučnej činnosti prostredníctvom neodkladných opatrení. Exekučný poriadok vylučuje nariadenie neodkladného opatrenia voči súdnemu exekútorovi nielen v exekučnom, ale aj v inom konaní. Ide o normatívne ukotvenie dlhodobejšieho judikatúrneho i doktrínálneho trendu, ktorý akcentuje ústavnoprávny rozmer činnosti súdneho exekútora, ktorý sa považuje za orgán verejnej moci. Ústavnoprávne je neprípustné, aby do kompetencie jedného orgánu verejnej moci zasahoval iný orgán verejnej moci. Preto je zakázané vo vzťahu k súdnemu exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zasahovalo do jeho ústavnej kompetencie vykonávať exekúciu, keďže súdny exekútor je štátom určená a splnomocnená osoba na výkon exekučnej činnosti (Števíček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C.H. Beck, 2018, s. 1072.). Na základe vyššie uvedeného neodkladné opatrenie, tak ako ho žiadal vydať navrhovateľ by bolo priamym zásahom do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora, nakoľko týmito neodkladnými opatreniami, by mu bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu exekúcie.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia - návrh navrhovateľa (osoby povinnej z vyživovacej povinnosti) na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keďže pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie

pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom o návrhu na zrušenie výživného na plnoleté dieťa súd rozhodne po vykonaní riadneho dokazovania v rámci základného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Ružomberok (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a) a § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 62 ods.1,2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.